

Nej det er Folk, der i Forvejen have de allerhøjeste Pensioner, der kunne oppebæres i Danmark, det maa vi ikke glemme. Det er jo ogsaa klart for enhver, der vil slaa op i Finansloven paa § 16 om Pensionerne — det var tidligere § 17 —, at de to Mænd i Forvejen sidde med saa høje Statspensioner som nogen Pension kan blive i Danmark, saa de behøve ikke at sidde og spise tørt Brød, fordi de ikke længere have de Bestillinger, og naar de ere saa aldrende, som de ere, kunde det jo være ganske naturligt, om de vendte tilbage til deres Pensioner, dem kunne de nok leve af alligevel. Jeg sagde saa før, at Ministeren kunde muligt gennemføre et lille Bestillingstillæg til, hvad de faa i Pension, saa længe Vorherre vil lade dem leve, naar de saa vilde give los, saaledes at vi kunde faa Sagen ordnet ved en Lov, som vi nu kunde blive enige om den.

Der var imidlertid et Spørgsmaal, jeg rettede til den ærede Minister, som han ikke svarede paa, og det var det, om der, hvis vi faa to Kommissarier, den ene for Jylland, den anden for Øerne, kunde være noget Haab om, at vi Jyder kunde faa Lov til at beholde vor Kommissariusovre hos os, saaledes at vi fik bedre Lejlighed til at tale med ham. Hvis vor nuværende Kommissarius skulde over til Jylland, saa tror jeg ikke, han vilde have med Bestillingen at gøre, han vil ikke fra København, dertil har han været her for længe, og det var maaske en meget praktisk Maade at faa denne Sag ordnet paa. Vi kunde da slaa to Fluere med et Smæk, vi kunde faa en ung, rask og kraftig førsteklases Mand til Kommissarius for Jylland paa samme Gang, fordi den nuværende, hvis man forlangte, at han skulde til Jylland, rimeligvis vilde sige: Nej Tak, han vilde helst blive i den lune Rede i København. Jeg ønsker nu ikke paa nogen Maade at komme denne Mand til Livs, jeg har ingen personlige Hensigter i den Retning, men jeg ønsker kun at slaa fast, at vi Jyder virkelig maa forlange at faa den Kommissarius, der tildeles os, over til vor Landsdel. Der er saa mangfoldige private Baner derovre — og flere kan der komme —, at det vilde være den naturligste Ting af Verden, og det vil i høj Grad glæde mig, om den ærede Minister allerede paa Sagens nuværende Standpunkt vilde yde os stakkels Jyder Retfærdighed; vi forlange ikke andet.

Jeg har til Slutning kun et Par Bemærkninger til den ærede sidste Taler (N. Andersen). Jeg tror ikke, at det er saa evig dejligt og rigtigt med disse Ekspro-

priationer, som det ærede Medlem talte om. Jeg kunde skaffe ham ikke i Hundredvis men i Tusindvis af Beviser og Klager over, at det ikke er saa forfærdelig dejligt alt sammen. Nu er det jo ingenlunde min Mening, at naar Staten kommer og skal ekspropriere Jord fra Folk, skulle de selv bestemme, hvad de skulle have. Vi vide jo nok, at naar der er Tale om Statskassen, saa handle Folk, som om den ikke var til at tømme, som om den ingen Bund havde, saaledes at de bare behøve at forlange, hvad de ville. Det ærede Medlem har der fuldstændig Ret i sine Betragtninger, men det er heller ikke noget ganske ukendt for mig. Jeg har været med ved adskillige Lejligheder i Anledning af den Lov, vi fik om Udvidelsen af bestaaende Jernbaneanlæg, og om Erstatning af Tab i Anledning af Sne-skærme ved de vestjydske Statsbaner. Jeg mener altsaa ikke, at man kan lade vedkommende Lodsejere selv bestemme, hvad de ville have for deres Jord, men adskillige Steder ere de virkelig blevne behandlet saaledes, at man ikke kan sige andet, end at der er blevet gjort dem Uret. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem kan faa det Vidnesbyrd fra mange, mange Medlemmer i denne Sal, at Kommissarierne slet ikke have gjort det saa herligt, at der slet ingen Ting er at klage over, og at vi kunne være ganske rolige for, at det alt sammen gaar som det skal. Den Kommissarius, som vi have i Jylland, have vi ikke haft saa mange Aar, og jeg har ingen specielle Klager hørt over ham, men der har lydt Klager i Mængde navnlig over Kommissarius her paa Øerne, og jeg kan meddele det ærede Medlem, at han har behandlet Kommissionerne paa en alt anden end pæn Maade. Det Vidnesbyrd er blevet aflagt i Udvalgene af mange, som ere Medlemmer i denne Sal, at han er kommen ikke en, men flere Gange med Protokollen fuldstændig gjort i Stand, saaledes at man kun havde at underskrive, og naar man saa ikke vilde gøre det, men ønskede at forhandle, saa blev det optaget uhyre unaadigt af denne Herre. De Herre Kommissarier ere langt fra optraadte paa en Maade, som Befolkningen altid kan være tjent med, og det er ogsaa flere Gange blevet fremhævet her i Salen.

Saa gik det ærede Medlem saa vidt i sin Begejstring for denne Sag og denne Lov, at han troede, at hvis vi ikke fik en saadan Lov, saa kunde vi sige, at det var Slut med Jernbaneanlægene her i Danmark. (*Modsigelse* fra flere Sider). Det